

پرونده شماره ۳۹۶

شعبه یک

قرار موقت شماره ۱ - ۳۹۶ - ۵۰

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	داستانه داوری دعای ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	8 MAY 1985 تاریخ
	۱۳۶۴ / ۲ / ۱۸
No.	396 شماره

اتلانٹیک ریجفیلڈکا مپنی،

خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

شرکت ملی نفت ایران،

شرکت نفت لاوان،

خواندگان .

قرار موقت

در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰)، اتلانتيک ریچفیلدکا مپنی ("اتلانتيک ریچفیلد") ادعائی علیه دولت جمهوری اسلامی ایران، شرکت ملی نفت ایران ("شرکت نفت") (و شرکت نفت لاوان ("لاپکو")، نزد دیوان ثبت نمود. ادعا بابت مبالغی است که حساب ادعا به موجب قراردادای که در تاریخ ۱۹ فوریه ۱۹۶۶ (۳۰ بهمن ماه ۱۳۴۴) فیما بین اتلانتيک ریچفیلد (آنموقع موسوم به اتلانتيک ریفا اینینگ کا مپنی) و لاپکو ("موافقت نامه خدمات") منعقد گردید، واجب الاداست.

شرکت نفت طی لایحه دفاعیه ای که در ۸ ژوئیه ۱۹۸۳ (۱۷ تیرماه ۱۳۶۲) به ثبت رساند، دادخواست متقابلی مطرح ساخت که حاوی ادعائی است بابت خساراتی که حساب ادعا شرکت نفت در نتیجه طرح دعوی توسط اتلانتيک ریچفیلد علیه نامبرده در دادگاههای ایالات متحده و نیز در نتیجه انسداد حساب شماره ۲۲۲۰۲۵ - ۱ - ۹۱۰ که به نام لاپکو در چیس منهن شعبه نیویورک نگهداری می شود، متحمل شده است.

در تاریخ ۲۴ دسامبر ۱۹۸۴ (سوم دیماه ۱۳۶۳)، شرکت نفت درخواستی نزد دیوان به ثبت رساند تحت عنوان درخواست صدور دستور علیه دولت ایالات متحده و خواهان پرونده شماره ۳۹۶ جهت لغو یا استرداد قرار توقیف ما دره توسط دادگاه بخش جنوبی نیویورک که طبق آن وبابت موضوع ادعای شماره ۳۹۶، دارائیهای لاپکو (یعنی یکی از خواندگان) در ایالات متحده توقیف گردیده، و یا جهت استرداد پرونده شماره ۳۹۶ توسط خواهان".

در ۱۱ دسامبر ۱۹۷۹ (۲۰ آذرماه ۱۳۵۸) اتلانتيک ریچفیلد همراه با دو واحد از شرکتهای تابعه تماما "متعلق به وی در دادگاه بخش جنوبی نیویورک برای استرداد مبالغی که حساب ادعا بموجب موافقتنامه های منعقد شده جهت تامین پرسنل و خدمات فنی توسط لاپکو واجب الادا بوده و همچنین بابت استرداد دیا احتساب پیش پرداختها ئی که حساب ادعا به حساب بانکی لاپکو واریز شده، علیه نامبرده اقدام دعوی نمود. در همان تاریخ اتلانتيک ریچفیلد علیه حسابی که بنا م لاپکو در چیس منهن بانک نگهداری می شده و مانده ای به مبلغ ۸۰۷،۹۱۸ دلار داشت قرار توقیفی تحصیل نمود. پس از امضای بیانیه های الجزیره در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) رئیس جمهور ایالات متحده دستور اجرائی شماره ۱۲۲۷۹ را صادر کرد که به موجب آن حوه یا سپرده های متعلق به ایران، یا موسسات و سازمانهای آن یا

متعلق به واحدهای تحت کنترل آن که توسط بانکهای داخل قلمرو قضائی ایالات متحده آمریکا نگهداری می‌شد، می‌بایست جهت استرداد به ایران به بانک فدرال رزرو نیویورک منتقل شود، و قرارهای توقیف مربوط به آن هالغو گردد.

در تاریخ دوم ژوئیه ۱۹۸۱ (۱۱ تیرماه ۱۳۶۰) چیس منهن بانک تقاضائی به اداره کنترل دارائیهای خارجی ("اوپاک") وزارت خزانه‌داری ایالات متحده تسلیم و درخواست تأیید این مطلب را نمود که حساب توقیف شده لاپکو، به دلیل اینکه نامبرده بنا به مفهوم بخش ۳۰۱ - ۵۳۵ (الف) (۲) مقررات کنترل دارائیهای ایران "واحد ایرانی" محسوب می‌شود مشمول دستور اجرائی شماره ۱۲۲۷۹، است. آتلانتیک ریچفیلد اظهاریه‌هایی به "اوپاک" تسلیم و ضمن آن درخواست کرد که نباید اجازه انتقال وجوه موجود در حساب ایران داده شود، زیرا که لاپکو از نظر مقررات مربوطه یک واحد تحت کنترل ایران محسوب نمی‌شود، و نیز اینکه آتلانتیک ریچفیلد ادعائی مبنی بر مالکیت انتفاعی وجوه حساب مورد بحث در دعوی نیویورک اقامه نموده است.

در تاریخ نهم ژوئیه ۱۹۸۱ (۱۸ تیرماه ۱۳۶۰) اوپاک دستور قابل برگشتی به چیس منهن صادر نمود مبنی بر اینکه بانک مزبور حساب لاپکو را طبق مقررات ذیربط، از انتقال مستثنی نموده و تا اتخاذ تصمیم توسط اوپاک، بدون اجازه ویژه، وجوه موجود در حساب را منتقل و یا به طریق دیگر از آن استفاده نکنند. مدیر اوپاک طی نامه‌ای به تاریخ سوم سپتامبر ۱۹۸۲ (۱۲ شهریورماه ۱۳۶۱) به وکلای چیس منهن بانک تأیید کرد که دستور مورخ نهم ژوئیه ۱۹۸۱ (۱۸ تیرماه ۱۳۶۰) تا اطلاع ثانوی به قوت خود باقی بوده و حساب مورد بحث، تا بررسی "موضوعات اصلی مربوط به استفاده از حساب، توسط دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده"، مسدود باقی می‌ماند.

شرکت نفت در درخواستی که در تاریخ ۲۴ دسامبر ۱۹۸۴ (سوم دیماه ۱۳۶۳) به ثبت رساند، استدلال کرده است که آتلانتیک ریچفیلد در دعوی مطروح در نیویورک در رابطه با وضعیت و موقعیت لاپکو موضعی اتخاذ نموده که با اظهارات وی در مدافعاتش نزد دیوان در پرونده شماره ۳۹۶، مبنی بر اینکه لاپکو، طبق مفهوم بند ۳ ماده هفت بیانیسه حل و فصل دعوی، "یک موسسه، سازمان یا واحد تحت کنترل دولت ایران است"، مغایرت دارد. شرکت نفت اظهار می‌دارد که این (تضاد موضع) "غیر منطقی و بی‌انصافی"

است ، وادامه اتخاذ "دوموضع متضاد" درودادگاه متفاوت ، توسط اتلانتیک ریجفیلد منجر به ورود خسارت به خوانندگان پرونده شماره ۳۹۶ خواهد شد . شرکت نفت ، مضافاً " ادعا می کند که دولت ایالات متحده آمریکا با عدم ابطال قرار توقیف ، تعهداتش را طبق بیانه های الجزیره ، نقض کرده است .

شرکت نفت خواستار آنست که دیوان دستوری ما در ضمن آن دولت ایالات متحده آمریکا و اتلانتیک ریجفیلد را ملزم نماید کلیه تدا بیر لازم را به عمل آورده و اطمینان حاصل نماید که شرکت اخیرالذکر شمول و بیانه های الجزیره را پذیرفته و قرارهای توقیف دریافت شده از دادگاه های ایالات متحده را مسترد نماید ، و یا اینکه دستوری صادر و اتلانتیک ریجفیلد را ملزم به استرداد پرونده شماره ۳۹۶ از دیوان داوری نماید .

دولت ایالات متحده طی نظراتی که در ۱۵ فوریه ۱۹۸۵ (۲۶ بهمن ماه ۱۳۶۳) به ثبت رساند ، اظهار داشت که چون طرف پرونده شماره ۳۹۶ نیست ، نمی توان علیه وی دادخواهی نمود .

اتلانتیک ریجفیلد نیز در ۱۵ فوریه ۱۹۸۵ (۲۶ بهمن ماه ۱۳۶۳) نظراتش را ثبت و ضمن آن استدلال نمود که لزوماً " تضادی بین استدلالات وی در دادگاه نیویورک و دیوان داوری وجود ندارد ، زیرا مبنای حقوقی که به استناد آن قرار توقیف دریافت شده یعنی مالکیت انتفاعی موجودی حساب منوط به این که لاپکو واحد تحت کنترل ایران محسوب شود یا نشود ، نبوده و مغایرتی نیز با ادعای دیگری که وی با بیت نقض قوانین بین المللی در دیوان مطرح ساخته ، ندارد . بعلاوه اتلانتیک ریجفیلد استدلال می کند که ما دام که دادرسهای نیویورک معلق و حساب مسدود باقی بماند ، هیچگونه لطمه ای به هیچیک از طرفین وارد نشده و هیچگونه خطر صدور احکام مغایر وجود ندارد .

دیوان بر این نظر است که در رابطه با ادعای مربوط به قرار موقت علیه دولت ایالات متحده آمریکا نمی توانند چنین قراری را صادر نماید . زیرا که دولت ایالات متحده آمریکا طرف پرونده شماره ۳۹۶ نیست . مع هذا ، دیوان خاطر نشان می سازد که موضوع درخواست مورد بحث به عنوان بخشی از پرونده الف / ۱۵ نزد دیوان داوری مطرح بوده ، و تصمیم حاضر به هیچ روی بر نتیجه نهائی پرونده تاثیر نمی گذارد .

در مورد قرار مورد درخواست علیه اتلانتیک ریچفیلد، دیوان بر این نظر است که هیچگونه خطری از نظر ورود زیان فاحش یا غیر قابل جبرانی به شرکت نفت، و یا خطری از جهت ورود لطمه به صلاحیت دیوان وجود ندارد که صدور قرار موقت را توجیه نماید. به عکس، به نظر می آید که با ادا مه انسداد حساب لاپکو و تعلیق رسیدگیهای دادگاه نیویورک تا صدور رای دیوان در مورد پرونده حاضر حفظ وضع موجود، تضمین شده باشد.

اتلانتیک ریچفیلد تصدیق می کند که "درست است که وی از انتقال وجوه موجود در حساب لاپکو به ایران، به دلیل آنکه لاپکو از نظر دستور اجرایی مربوط به انتقال وجوه، واحد تحت کنترل ایران نبوده، ممانعت کرده است". گرچه ممکن است این امر حاکی از تضادی باشد که بین موضع اتلانتیک ریچفیلد، به عنوان خواهان پرونده حاضر، و موضع وی به عنوان شاکی دادرسیهای نیویورک وجود دارد، با اینحال این امری نفعی ارتباطی با مسئله مناسبت یا عدم مناسبت صدور قرار موقت ندارد. ضرورتی نیز ندارد که در این مرحله از رسیدگیها دیوان رایی در این باره صادر نماید، بالعکس این موضوعی است که به عنوان جزئی از ماهیت دعوی پرونده شماره ۳۹۶، توسط دیوان مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

بنا به دلایل بالا،

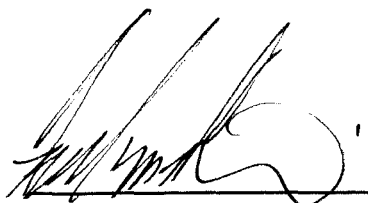
درخواست خواننده شرکت ملی نفت ایران جهت صدور قرار موقت علیه اتلانتیک ریچفیلد و دولت ایالات متحده آمریکا رد می شود.

لاسه، به تاریخ ۸ آوریل ۱۹۸۵ برابر با ۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۶۴

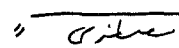
کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

هوارد ام. هولتزمن

به نام خدا

محسن مصطفوی
مخالف